

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca SSO Ewa Roszak

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Biedermann

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014 roku w Poznaniu

przy udziale zainteresowanych **J. T., H. N., K. O., M. O., J. O.**

odwołania **(...) Spółka Jawna z siedzibą w O.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 25 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...),

z dnia 22 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...),

z dnia 22 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...) sprostowanej postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2013r. znak (...) - (...),

z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...)

z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...)

w sprawie **(...) Spółka Jawna z siedzibą w O.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o podstawę wymiaru składek

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...) w ten sposób, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne J. T. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka Jawna kwoty 5277,27zł w październiku 2009 roku.

2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 22 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...) w ten sposób, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne H. N. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka Jawna kwot: 2.073, 53zł w październiku 2010 roku i 6.926,83 zł w październiku 2011roku.

3. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 22 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...) zmienioną postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014r. ten sposób, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne K. O. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka Jawna kwot 2.811,54 zł, w październiku 2010 roku i 6.046,44zł w październiku 2011r.

4. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...) w ten sposób, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne M. O. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka Jawna kwoty 527,18 zł w październiku 2010 roku.

5. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...) - (...) w ten sposób, że nie dolicza do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne J. O. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Spółka Jawna kwoty 773,16 zł w październiku 2010 roku.

6. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. na rzecz odwołującej się spółki (...) kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2013 roku, znak (...) - (...) adresowaną do (...) A. N., M. N. s. j. z siedzibą w O. oraz J. T., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 38 ust. 2, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027), art. 104 ust 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz.U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415), zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. nr 158, poz. 1121), §2 ust. 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 78, poz. 465 oraz z 2009 roku, nr 144, poz. 1181), art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zm.) stwierdził, iż podstawę wymiaru składek dla J. T. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. j. A. N. i M. N. stanowi kwota:

Data realizacji wypłaty równowartości znaczka lojalnościowego	Kod tytułu ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne
(...)	(...)- po ustaniu zatrudnienia	5.277,27 zł	4.553,76 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przytoczył treść przepisów stanowiących jej podstawę oraz wyniki postępowania kontrolnego przeprowadzonego u płatnika składek. W ocenie organu rentowego brak w powołanych w decyzji przepisach postanowień, aby premia za lojalność, premia na koniec roku lub tzw. trzynastka, nie były przychodem pracowników bądź by były wymienione w wyłączeniach z podstawy wymiaru składek, tym samym premie stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne /vide decyzja w aktach ZUS/.

Odwołanie od powyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek (...) sp. j. A. N. i M. N., wnosząc o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, iż do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne nie wlicza się kwot wskazanych w decyzji (przy przyjęciu za podstawę ustalenia składki wartości przekazanych

ubezpieczonemu znaczków lojalnościowych na Fundusz Zabezpieczenia Bytu (...) oraz o zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Uzasadniając pełnomocnik spółki wskazał na naruszenie przepisów postępowania administracyjnego, jak również i na to, że przedmiotowe znaczki są przyznawane pracownikom przez Fundusz Zabezpieczenia Egzystencji Pracowniczej, stanowią nagrodę za lojalność wobec sektora budowlanego. Wpłata ta w myśl prawa belgijskiego nie stanowi wynagrodzenia, od którego są naliczane składki na ubezpieczenie. Wpłaty tej dokonuje nie pracodawca a Fundusz Zabezpieczenia Egzystencji Pracowniczej – by ją dostać pracownik musi spełnić określone wymogi, w tym złożyć stosowny wniosek. Pracodawca nie dysponuje wiedzą ani o terminie ani o wysokości kwoty otrzymanej przez pracownika, stąd nie ma możliwości ewentualnego obliczenia wymiaru składki dla organu rentowego. Nadto składka pracodawcy odprowadzana na ten Fundusz nie jest równoznaczna z podziałem jej równowartości w równej wysokości na rzecz każdego z pracowników. /vide odwołanie w aktach sprawy/.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od odwołującej spółki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

Organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji wskazując dodatkowo, iż znaczki lojalnościowe były wypłacane przez Fundusz z części składek w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń pracowników w minionym kwartale, uiszczanych przez odwołującego do belgijskiej organizacji (...) voor O. en Controle van de B. (...) z siedzibą w B.. /vide odpowiedź na odwołanie w aktach sprawy/.

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VIII U 2204/13.

Sąd nie wzywał **J. T.** do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem z powodu tego, że był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym, jak i adresatem zaskarżonej decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2013 roku, znak (...) - (...) adresowaną do (...) A. N., M. N. s. j. z siedzibą w O. oraz H. N., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 38 ust. 2, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027), art. 104 ust 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz.U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415), zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. nr 158, poz. 1121), §2 ust. 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 78, poz. 465 oraz z 2009 roku, nr 144, poz. 1181), art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zm.) stwierdził, iż podstawę wymiaru składek dla **H. N.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. j. A. N. i M. N. stanowi kwota:

Data realizacji wypłaty równowartości znaczka lojalnościowego	Kod tytułu ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i	Kwota znaczka lojalnościowego	Aktualna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe,	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne
---	--------------------------	---	-------------------------------	--	---

		wypadkowe wynikająca ze złożonego przez płatnika raportu imiennego ZUS RCA		chorobowe i wypadkowe	
(...)	(...)- pracownik	4.530,28 zł	2.073,53 zł	6.603,81 zł	5.698,43 zł
(...)	(...)-pracownik	2.721,32 zł	6.926,83 zł	9.648,15 zł	8.325,39 zł

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie, jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 25 kwietnia 2013 roku znak: (...) - (...) (decyzja w aktach ZUS).

Odwołanie od powyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek (...) **sp. j. A. N. i M. N.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, iż do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne nie wlicza się kwot wskazanych w decyzji (przy przyjęciu za podstawę ustalenia składki wartości przekazanych ubezpieczonemu znaczków lojalnościowych na Fundusz Zabezpieczenia Bytu (...)) oraz o zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 2204/13 (k. 3 – 8 akt VIII U 2207/13).

Organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji wskazując dodatkowo, iż znaczki lojalnościowe były wypłacane przez Fundusz z części składek w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń pracowników w minionym kwartale, uiszczanych przez odwołującego do belgijskiej organizacji (...) voor O. en Controle van de B. (...) z siedzibą w B..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 2207/13.

Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2013 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 2204/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 2204/13 (k. 24 akt VIII U 2207/13).

Sąd nie wzywał **H. N.** do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2013 roku, znak (...) - (...) adresowaną do (...) A. N., M. N. s. j. z siedzibą w O. oraz J. O., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 38 ust. 2, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027), art. 104 ust 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz.U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415), zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. nr 158, poz. 1121), §2 ust. 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 78, poz. 465 oraz z 2009 roku, nr 144, poz. 1181), art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zm.) stwierdził, iż podstawę wymiaru składek dla **J. O.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. j. A. N. i M. N. stanowi kwota:

Data realizacji wypłaty równowartości znaczka lojalnościowego	Kod tytułu ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne
(...)	(...)- po ustaniu zatrudnienia	773,16 zł	667,16 zł

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie, jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 25 kwietnia 2013 roku znak: (...) - (...) (decyzja w aktach ZUS).

Odwołanie od powyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek (...) **sp. j. A. N. i M. N.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, iż do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne nie wlicza się kwot wskazanych w decyzji (przy przyjęciu za podstawę ustalenia składki wartości przekazanych ubezpieczonemu znaczków lojalnościowych na Fundusz Zabezpieczenia Bytu (...)) oraz o zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 2204/13 (k. 3 – 8 akt VIII U 2205/13).

Organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji wskazując dodatkowo, iż znaczki lojalnościowe były wypłacane przez Fundusz z części składek w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń pracowników w minionym kwartale, uiszczanych przez odwołującego do belgijskiej organizacji (...) voor O. en Controle van de B. (...) z siedzibą w B..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 2205/13.

Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2013 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 2204/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 2204/13 (k. 23 akt VIII U 2205/13).

Sąd nie wzywał **J. O.** do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2013 roku, znak (...) - (...) adresowaną do (...) A. N., M. N. s. j. z siedzibą w O. oraz M. O., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 38 ust. 2, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027), art. 104 ust 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz.U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415), zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. nr 158, poz. 1121), §2 ust. 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 78, poz. 465 oraz z 2009 roku, nr 144, poz. 1181), art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zm.) stwierdził, iż podstawę wymiaru składek dla **M. O.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. j. A. N. i M. N. stanowi kwota:

Data realizacji wypłaty równowartości znaczka lojalnościowego	Kod tytułu ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne
(...)	(...)- po ustaniu zatrudnienia	527,18 zł	454,90 zł

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie, jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 25 kwietnia 2013 roku znak: (...) - (...) (decyzja w aktach ZUS).

Odwołanie od powyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek (...) **sp. j. A. N. i M. N.**, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, iż do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne nie wlicza się kwot wskazanych w decyzji (przy przyjęciu za podstawę ustalenia składki wartości przekazanych ubezpieczonemu znaczków lojalnościowych na Fundusz Zabezpieczenia Bytu (...)) oraz o zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 2204/13 (k. 3 – 8 akt VIII U 2208/13).

Organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji wskazując dodatkowo, iż znaczki lojalnościowe były wypłacane przez Fundusz z części składek w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń pracowników w minionym kwartale, uiszczanych przez odwołującego do belgijskiej organizacji (...) voor O. en Controle van de B. (...) z siedzibą w B..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 2208/13.

Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2013 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 2204/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 2204/13 (k. 20 akt VIII U 2208/13).

Sąd nie wzywał **M. O.** do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Decyzją z dnia 22 kwietnia 2013 roku, znak (...) - (...) adresowaną do (...) A. N., M. N. s. j. z siedzibą w O. oraz K. O., sprostowaną postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2013r. znak: (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 38 ust. 2, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zm.), art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027), art. 104 ust 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j.: Dz.U. z 2008 roku, Nr 69, poz. 415), zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006 roku o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. nr 158, poz. 1121), §2 ust. 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 78, poz. 465 oraz z 2009 roku, nr 144, poz. 1181), art. 12 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zm.) stwierdził, iż podstawę wymiaru składek dla **K. O.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) sp. j. A. N. i M. N. stanowi kwota:

Data realizacji wypłaty równowartości znaczka lojalnościowego	Kod tytułu ubezpieczenia	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe wynikająca ze złożonego przez płatnika raportu imiennego ZUS RCA	Kwota znaczka lojalnościowego	Aktualna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe	Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne
(...)	(...)- pracownik	4.530,28 zł	2.811,54 zł	7.341,82 zł	6.335,26 zł
(...)	(...)-pracownik	3.659,28 zł	6.046,44 zł	9.705,72 zł	8.375,06 zł

Organ rentowy w uzasadnieniu wskazał argumenty takie, jak w wyżej opisanej decyzji z dnia 25 kwietnia 2013 roku znak: (...) - (...) (decyzja w aktach ZUS).

Odwołanie od powyżej opisanej decyzji wywiódł płatnik składek (...) *sp. j. A. N. i M. N.*, wnosząc o jej zmianę w całości poprzez stwierdzenie, iż do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne nie wlicza się kwot wskazanych w decyzji (przy przyjęciu za podstawę ustalenia składki wartości przekazanych ubezpieczonemu znaczków lojalnościowych na Fundusz Zabezpieczenia Bytu (...)) oraz o zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu pełnomocnik Odwołującej przytoczył argumentację jak w sprawie VIII U 2204/13 (k. 3 – 8 akt VIII U 2206/13).

Organ rentowy powtórzył argumentację zawartą w uzasadnieniu decyzji wskazując dodatkowo, iż znaczki lojalnościowe były wypłacane przez Fundusz z części składek w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń pracowników w minionym kwartale, uiszczanych przez odwołującego do belgijskiej organizacji (...) voor O. en Controle van de B. (...) z siedzibą w B..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. VIII U 2206/13.

Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2013 r. połączono sprawę ze sprawą VIII U 2204/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i dalej prowadzono pod sygn. VIII U 2204/13 (k. 21 akt VIII U 2206/13).

Sąd nie wzywał **K. O.** do udziału w postępowaniu odrębnym postanowieniem, bowiem był on już stroną postępowania administracyjnego przed organem rentowym i adresatem decyzji, stając się automatycznie stroną postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) A. N., (...) spółka jawna z siedzibą w miejscowości O. powstała w 2008 roku i została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Przedmiotem działalności spółki jest m.in. działalność budowlana. Księgowością w spółce zajmuje się D. R..

dowód : bezsporne

Odwołująca spółka prowadziła działalność budowlaną m. in. w Belgii, w ramach której oddelegowywała do pracy pracowników budowlanych. Delegowanie następowało na podstawie aneksów do umów o pracę zmieniających miejsce świadczenia pracy na miejscowość w Belgii. Dla delegowanych pracowników Spółka uzyskiwała zaświadczenia o podleganiu przez nich polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z ustawodawstwa belgijskiego odwołująca spółka raz na kwartał uiszczala na rzecz belgijskiej organizacji Biura (...) ds. Organizacji i (...) (Patronale D. voor O. en Controle van de B., dalej (...)) z siedzibą w B. składkę w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń w Euro pracowników w minionym kwartale. Odwołująca podawała w (...) również dane socjalno – bytowe zatrudnionych pracowników. Część składki (...) przeznaczał na własną działalność, natomiast z pozostałej części, w ramach Funduszu Zabezpieczenia Bytu (...), finansował tzw. znaczki lojalnościowe dla pracowników, stanowiące premię za wkład w rozwój sektora budowlanego. Wydanie znaczków było uregulowane w regulaminie (...), zgodnie z którym jako data wydania znaczków został ustalony październik danego roku. Znaczki lojalnościowe pracownicy otrzymywali po 4 kwartałach pracy w sektorze budownictwa w Belgii, za okres od lipca roku poprzedniego do czerwca następnego roku (uwzględniano II ostatnie kwartały roku poprzedzającego przyznanie znaczków i II pierwsze kwartały roku, w którym przyznawano znaczki). Wartość znaczka lojalnościowego uzależniona była od sytuacji materialnej pracownika, wysokości wynagrodzenia i ustalana przez (...). Odwołująca nie wypłacała pracownikom z tytułu znaczków lojalnościowych żadnych należności.

Wypłata pracownikom należności z tytułu znaczków lojalnościowych następowała w ten sposób, iż z (...) do odwołującej spółki lub do jej pośrednika w Belgii - (...) przysyłano karty (znaczki) lojalnościowe imienne pracownika, który spełnił warunki ich uzyskania. Znaczki były przysyłane do odwołującej spółki najczęściej w okresie wrzesień – październik danego roku. Na samej karcie (znaczk) widniała kwota należności do wypłaty uprawnionym pracownikom. Pracownik, który odebrał znaczek, kwitował ten fakt na liście przesłanej ze znaczkami, na której były dane pracownika tj. imię, nazwisko, adres oraz numer wydawanej karty. Odwołująca nie prowadziła ewidencji kwot należnych pracownikom z tytułu znaczków (kart). Najczęściej, o ile pracownik pozostawał w tym czasie nadal w zatrudnieniu w spółce (...), to odbierał kartę – znaczek w Belgii. W pozostałych sytuacjach był wzywany po odbiór do siedziby spółki. Po odbiorze karty (znaczk) pracownicy wpisywali do nich numer rachunku bankowego, na który miały być przysłane pieniądze, po czym tak wypełniony dokument odsyłali do (...). Zdarzało się, iż wpisywali numer rachunku bankowego należącego do innej osoby. Następnie oczekiwali na wypłatę należności z (...), które wpływały bezpośrednio na wskazany przez nich rachunek bankowy, z pominięciem odwołującej. Jeżeli pracownik nie odebrał znaczków lojalnościowych, wówczas karta była odsyłana do (...). Pracownicy otrzymywali należności za znaczki w różnych terminach w zależności od złożenia wniosku o wypłatę świadczenia.

Znaczki lojalnościowe nie zostały ujęte w regulaminie wynagradzania pracowników spółki. Odwołująca wypłacała pracownikom wynagrodzenie za pracę w miesiącu następującym po miesiącu za który wynagrodzenie było należne (do 10 dnia następnego miesiąca za miesiąc przepracowany).

dowód: zeznania świadka D. R. (k. 125v-126 akt), zeznania A. N. za odwołującą (k. 126-126v akt)

Z uwagi na brak fizycznej wypłaty przez spółkę (...) należności tytułem znaczków lojalnościowych, odwołująca nie księgowała ich, jak i nie uwzględniała ich wartości w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne pracowników.

Księgowa D. R. na poleceniu przelewu składki do (...) z dnia 11 stycznia 2009 roku wpisała sformułowanie „trzynastka dla pracowników za czwarty kwartał 2008 roku”, uznając, iż karty z (...) mają różne znaczenie w języku polskim. Nie wpisała, iż kwota ta stanowi zapomogę, bowiem obawiała się, że niektórzy pracownicy mogą źle to odebrać.

dowód: zeznania świadka D. R.

Według ustaleń ZUS:

płatnik składek złożył dokumenty rozliczeniowe za J. T. za okres 08/2008 r. do 06/2009 r. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanego w październiku 2009 roku wynosiła 5.277,27 zł. Zainteresowany w III kwartale 2008 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 3.786,12 EURO zaś w IV kwartale 2008 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 4.174,44 EURO. W I kwartale 2009 r. zainteresowany uzyskał wynagrodzenie w kwocie 5.512,74 EURO, zaś w II kwartale 2009 r. uzyskał kwotę 2.346,24 EURO, co dało łączną kwotę 13.819,54 EURO. 9% z kwoty 13.819,54 EURO równa się kwocie 1.243,76 EURO, przyjęty kurs EURO 4,243 w przeliczeniu na złote wyniósł 5.277,27 zł.

Płatnik składek złożył dokumenty rozliczeniowe za H. N. za okres 04/2010r. do nadal. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanego w październiku 2010 roku wynosiła 4.530,28 zł, a za październik 2011 roku kwotę 2.721,32 zł. Zainteresowany w II kwartale 2010 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 5.767,84 EURO. 9% z kwoty 5.767,84 EURO równa się kwocie 519,11 EURO, przyjęty kurs EURO 3, (...) w przeliczeniu na złote wyniósł 2.073,53 zł. Zainteresowany w III kwartale 2010 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 5.474,56 EURO. W IV kwartale 2010 roku zainteresowany uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 2.871,23 EURO, w I kwartale 2011 r. kwotę 3.267,26 EURO, w II kwartale 2011 r. kwotę 6.107,32 EURO, co dało łączną kwotę 17.720,375 EURO. 9% z kwoty 17.720,375 EURO równa się kwocie 1.594,83 EURO, przyjęty kurs EURO 4, (...) w przeliczeniu na złote wyniósł 6.926,83 zł.

Płatnik składek złożył dokumenty rozliczeniowe za J. O. za okres 01/2010r. do 03/2010r. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanego w październiku 2010 roku wynosiła 773,16 zł. Zainteresowany w I kwartale 2010 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 2.150,08 EURO. 9% z kwoty 2.150,08 EURO równa się kwocie 193,56 EURO, przyjęty kurs EURO 3, (...) w przeliczeniu na złote wyniósł 773,16 zł.

Płatnik składek złożył dokumenty rozliczeniowe za M. O. za okres od miesiąca 01/2010r. do 03/2010r. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanego w październiku 2010 roku wynosiła 527,18 zł. Zainteresowany w I kwartale 2010 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 1.466,40 EURO. 9% z kwoty 1.466,40 EURO równa się kwocie 131,98 EURO, przyjęty kurs EURO 3, (...) w przeliczeniu na złote wyniósł 527,18 zł.

Płatnik składek złożył dokumenty rozliczeniowe za K. O. za okres 02/2010r. do nadal. Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zainteresowanego w październiku 2010 roku wynosiła 4.530,28 zł, a za październik 2011 roku kwotę 3.659,28 zł. Zainteresowany w I kwartale 2010r. uzyskał wynagrodzenie brutto 2.150,72 EURO, w II kwartale 2010 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 5.670,08 EURO, co dało łączną kwotę 7.820,80 EURO. 9% z kwoty 7.820,80 EURO równa się kwocie 703,87 EURO, przyjęty kurs EURO 3, (...) w przeliczeniu na złote wyniósł 2.811,54 zł. Zainteresowany w III kwartale 2010 roku uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 3.519,36 EURO, w IV kwartale 2010 roku zainteresowany uzyskał wynagrodzenie brutto w kwocie 2.574,21 EURO, w I kwartale 2011 r. kwotę 3.267,27 EURO, w II kwartale 2011 r. kwotę 6.107,32 EURO, co dało łączną kwotę 15.468,16 EURO. 9% z kwoty 15.468,16 EURO równa się kwocie 1.392,13 EURO, przyjęty kurs EURO 4, (...) w przeliczeniu na złote wyniósł 6.046,44 zł.

W dniach od 23 do 27 lipca 2012 roku organ rentowy przeprowadził kontrolę u płatnika składek, spółki (...). Jej przedmiotem było m.in. ustalenie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych i wypłacanie tych świadczeń oraz dokonywanie rozliczeń z tego tytułu, zgłaszanie do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz prawidłowość i rzetelność obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Kontrolujący ustalili m.in., że płatnik składek nie zadeklarował

składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od wartości przekazanych pracownikom zatrudnionym na podstawie umów o pracę, oddelegowanych do pracy w Belgii w sektorze budowlanym, znaczków lojalnościowych wystawionych przez belgijski Fundusz Zabezpieczenia Bytu (...). Znaczkę była finansowana z części składki uiszczanej przez pracodawcę do (...) co kwartał w wysokości 9,12 % kwoty wynagrodzeń uzyskiwanych przez pracowników w minionym kwartale. Znaczkę odwołująca była zobowiązana przekazać pracownikom do końca października danego roku. Wartość świadczenia wynosiła 9 % wynagrodzenia uzyskanego w dwóch ostatnich kwartałach roku poprzedzającego przyznanie świadczenia i dwóch pierwszych kwartałach roku wypłaty świadczenia.

Kontrolujący nie ustalił tego, czy konkretni pracownicy faktycznie otrzymali z tytułu znaczków jakiejkolwiek wypłaty, ustalił jedynie w oparciu o wyjaśnienia A. N. to, iż znaczkę dotarły do siedziby spółki i zostały wydane pracownikom. Kontrolujący przyjął na podstawie regulaminu (...), jak i wyjaśnień A. N., że pracownicy uzyskiwali przychód w związku z otrzymaniem znaczków w ostatnim dniu października danego roku. Kontrolujący nie dysponował dowodami przelewów należności z tytułu znaczków pracownikom i nie ustalał okoliczności związanych z faktyczną datą i wysokością przekazywanych poszczególnym pracownikom, w tym zainteresowanemu, kwot z tytułu przyznanych znaczków lojalnościowych.

Wysokość przypisanych kwot świadczeń z tytułu znaczków lojalnościowych odnośnie zainteresowanych organ rentowy wyliczył w ten sposób, iż ustalił 9% (odpowiednik kwartalnej składki pracodawcy do (...)) z sumy wynagrodzenia pracownika za dany kwartał konkretnego roku.

Organ rentowy przyjął do przeliczeń kurs Euro na ostatni dzień października danego roku.

dowód : dokumenty w aktach pozwanego organu rentowego w tym decyzja, protokół z kontroli.

Konsekwencją tych ustaleń było wydanie zaskarżonych decyzji, w której organ rentowy stwierdził, że przychód osiągnięty przez zainteresowanych w postaci znaczków lojalnościowych stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne.

dowód : protokół z kontroli, zaskarżone decyzje.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego oraz aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej przez prawo formie. Nadto dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Fakt niekwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił nadto na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka D. R. i A. N. za odwołującą. Ich wypowiedzi w zakresie odnoszącym się do kwestii dotyczących uzyskiwania znaczków lojalnościowych oraz procedury przyznania świadczenia były spójne i jednobrzmiące z pozostałym materiałem dowodowym w tym zbieżne z dowodami z dokumentów. Ich relacje były spontaniczne, szczerze i rzeczowe, korespondowały z dowodami z dokumentów.

Sąd oddalił wnioski odwołującej Spółki o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków: R. L. i H. de W. albowiem ich przeprowadzenie nie było konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy. Wszystkie istotne okoliczności, a dotyczące charakteru świadczeń z tytułu znaczków lojalnościowych, w tym odnoszące się do kwestii związanych z uzyskaniem przez pracowników odwołującej, w tym zainteresowanych, kwot pieniężnych z tytułu znaczków lojalnościowych oraz czasu ich otrzymania, wynikały z pozostałych przeprowadzonych dowodów.

Nadto Sąd pominął dowód z przesłuchania zainteresowanych: J. T., J. O., M. O., K. O. i H. N. z uwagi na ich niestawiennictwo na wyznaczonym terminie rozprawy, przyjmując w tym zakresie treść oświadczeń na piśmie złożonych do akt sprawy przez zainteresowanych (k. 87-106 akt).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadzał się do oceny tego, czy organ rentowy zasadnie ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne M. O., H. N., K. O., J. T. i J. O., wliczając do podstawy wymiaru tych składek kwoty stanowiące równowartość znaczków lojalnościowych przyznane i wypłacone przez belgijską organizację Biuro (...) ds. Organizacji i (...) (Patronalne D. voor O. en Controle van de B., dalej (...)) w ramach Funduszu Zabezpieczenia Bytu (...).

Na wstępie należy wskazać, iż w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres postępowania wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (vide przykładowo postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2011 roku, III Uz 1/11), co oznacza, iż Sąd był władny ocenić jedynie to, czy pozwany prawidłowo ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanych w miesiącach wskazanych w decyzjach, a nie w jakimkolwiek innym okresie. Tym samym nie było potrzeby ustalania dokładnej daty otrzymania przez pracowników odwołującej, w tym zainteresowanych, kwot z tytułu znaczków lojalnościowych poza miesiącami wymienionymi w zaskarżonej decyzji, a dla rozstrzygnięcia sprawy istotne było tylko to, czy w wymienionych w decyzjach okresach zainteresowani otrzymali (postawiono do ich dyspozycji) kwoty wskazane przez pozwanego jako podstawa wymiaru składek. Co istotne pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność terminu oraz wielkości wypłaty dokonanej tytułem znaczków lojalnościowych na rzecz zainteresowanych, o czym poniżej.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust 1 i art. 12 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j.: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi, zgodnie z przepisem art. 18 ust. 1 ustawy przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 ustawy, to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu m.in. zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe (art. 20 ust 1 ustawy). Natomiast na mocy art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2008 roku, nr 164, poz. 1027 ze zm.) do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Z kolei zgodnie z art. 12 ust. ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zmianami) przychodem ze stosunku pracy są wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężna świadczeń w naturze, bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródła finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności „wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych”. Wyliczenie przychodów ze stosunku pracy, które podlegają opodatkowaniu nie jest wyczerpujące, na co wskazuje sformułowanie "w szczególności".

W myśl § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. z 1998 roku, nr

161, poz. 1106 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz § 2 rozporządzenia. W §2 rozporządzenia wskazano przychody, które nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. W katalogu tych przychodów nie wskazano na znaczki lojalnościowe.

Problemem do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostawało w pierwszej kolejności ustalenie tego, czy kwoty wynikające ze znaczków lojalnościowych uzyskiwanych przez pracowników stanowią świadczenia rodzące obowiązek odprowadzania z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

Wskazać należy przede wszystkim na specyficzny charakter tzw. "premi lojalnościowych". W Belgii działa bowiem fundusz, który za pośrednictwem kasy (skrót francuski, skrót niderlandzki) pobiera od wszystkich przedsiębiorców budowlanych na terenie Belgii składki od wynagrodzeń (9,12%) na poczet rocznych premii wypłacanych pracownikom za lojalną pracę w sektorze budownictwa. (...) ten obowiązuje również zagraniczne firmy budowlane, świadczące usługi na terenie Belgii.

Sektor budowlany należy bowiem do tych rodzajów działalności handlowej i rzemieślniczej, które w Belgii podlegają ścisłej reglamentacji, która doprowadziła do podpisania tzw. Konwencji 124, stanowiącej kartę branżową (uprzywilejowanie ze względu na pracę w określonej grupie zawodowej), która m.in. przewiduje obowiązkową premię dla pracowników budownictwa w wysokości 9,12% wynagrodzenia. Wypłata tego świadczenia wynika bezpośrednio z porozumienia branżowego. W istocie bon lojalnościowy jest dodatkiem, który Fundusz Społeczny (...) Branży Budowlanej przyznaje wyspecjalizowanym pracownikom budowlanym. Dodatek polega na wypłacie rocznej premii pracownikom, którzy w ciągu roku zatrudnienia pracowali w jednej lub wielu firmach budowlanych. Premia ta stanowi wynagrodzenie dla pracownika za jego lojalność wobec sektora budowlanego. Co istotne, dodatek nie jest bezpośrednio wypłacany przez pracodawcę pracownikom, zostaje najpierw przyznany przez Fundusz Społeczny, a pracodawca opłaca jedynie składkę na finansowanie dodatku.

Odnosząc się do kwestii tego, czy równowartość przedmiotowych znaczków lojalnościowych winna stanowić podstawę wymiaru składek, przywołać należy wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 1 października 2012 roku (III AUa 1350/11). Podzielając wyrażone tam rozważania prawne stwierdzić należy, że tzw. "premie lojalnościowe" nie stanowią przychodu pracownika uzasadniającego odprowadzenie od tej należności składek na ubezpieczenia.

Analiza zakresu przedmiotowego Rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1408/71 z 14 czerwca 1971 roku w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się w obrębie Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 149 z 5 lipca 1971 r., s. 2 i n. z późn. zm., analogicznie w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 roku nr (...) w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – art. 3.), prowadzi do wniosku, iż tzw. "premie lojalnościowe" także nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym tego aktu. Nie należą bowiem do działań zabezpieczenia społecznego określonych w pkt 1 artykułu 4 (pkt 1 art. 3 Rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 2004 roku), a nadto ich charakter jest składkowy (pracodawca ma bowiem obowiązek z tego tytułu odprowadzić składkę w wysokości 9,12% wynagrodzenia do belgijskiego funduszu przy belgijskiej) zatem nie ma podstaw do zastosowania pkt 2a artykułu 4 cytowanego aktu (art. 3 ust. 3 rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 2004 roku). Jest to więc specjalne świadczenie z belgijskiego systemu prawnego, finansowane ze składek pobieranych od wszystkich przedsiębiorców budowlanych, także zagranicznych, wykonujących usługi na terenie Belgii, stanowiące wyraz uprzywilejowania pracowników budowlanych ze względu na pracę w określonej grupie zawodowej.

Wskazać należy i na to, iż prawo do swobodnego przepływu pracowników pojawiło się już w Traktacie Rzymskim z 1957 roku, jest również zagwarantowane w art. 39 (i następnych) ujednoliconej wersji Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE). Prawo do swobodnej migracji pracowników zawiera w swej treści zakaz jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na narodowość pomiędzy pracownikami państw członkowskich. Zakaz dyskryminacji

wyływający ze swobody przemieszczania się obejmuje zarówno zatrudnienie, wynagrodzenie, jak i inne warunki pracy.

Źródła prawa Wspólnot Europejskich tak pierwotne (traktaty), jak i wtórne m.in. rozporządzenia, są bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Obowiązuje zasada pierwszeństwa prawa wspólnotowego przed prawem krajowym wynikająca w polskim porządku prawnym min. z treści art. 91 ust. 2 Konstytucji. Zasada ta została także sformułowana w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, dotyczy zarówno norm traktatowych jak i prawa wtórnego. Obowiązuje również zasada bezpośredniej skuteczności prawa wspólnotowego co oznacza, iż jednostka może powoływać się na uprawnienia wynikające z prawa europejskiego wprost przed sądami krajowymi.

Podstawową zasadą prawa wspólnot europejskich jest zasada niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo oraz zasada współpracy (art. 11 i 12 TWE). Zasada ta zabrania jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, znajdzie ona bezpośrednie zastosowanie, gdy w danej sprawie nie mają zastosowania przepisy szczególne TWE (np. art. 39 zakazujący dyskryminacji w dziedzinie zatrudnienia pracowników państw członkowskich) oraz sprawa jest objęta zakresem zastosowania TWE. Na uwagę zasługuje także deklarowana w art. 13 TWE zasada równości zgodnie, z którą podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną powinny być traktowane jednakowo.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż oskładkowanie tzw. "premił lojalnościowych" drugi raz w Polsce (pierwszy raz składka miała być opłacona przez pracodawcę do belgijskiego funduszu w wysokości 9,12 % wynagrodzenia) oznaczałoby naruszenie zasady niedyskryminacji w zatrudnieniu obywateli polskich wobec obywateli belgijskich. Przysporzenie z tytułu premii lojalnościowych obywateli polskich wykonujących pracę na terenie Belgii byłoby bowiem mniejsze, niż przysporzenie pracowników belgijskich z tego samego tytułu wykonujących pracę w sektorze budownictwa.

Swobodny przepływ pracowników oznacza, że obywatele UE mają prawo do takiego samego traktowania, jakie przysługuje obywatelom państwa przyjmującego w zakresie dostępu do zatrudnienia, warunków pracy oraz wszelkich innych przywilejów socjalnych i podatkowych, które mogą ułatwić integrację pracownika w danym państwie.

Ponadto, jak już wyżej wskazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi przychód, którym w przypadku zainteresowanych jest uzyskiwane przez nich wynagrodzenie za pracę i inne przysporzenia uzyskane od pracodawcy, a podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne stanowi kwota obliczona stosownie do treści art. 81 ust. 6 o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. To jednak stwierdzenie nie jest wystarczające dla rozstrzygnięcia sporu, bowiem niezbędne jest jednoznaczne stwierdzenie, czy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w danym miesiącu stanowią sumy rzeczywiście wypłacone pracownikowi, czy też sumy, do których prawo mieli zainteresowani, bez względu na to, czy sumy te były im wypłacone, czy też nie. W tej kwestii stwierdzić należy, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne stanowią wyłącznie kwoty i świadczenia faktycznie wypłacone i wydane pracownikowi w danym okresie. Podkreślić w tej materii bowiem należy, iż stosownie do treści art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 361 ze zmianami) przychód powstaje z chwilą jego otrzymania lub postawienia do dyspozycji.

Definicja zawarta w art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ma zastosowanie do przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia pracowników w takim zakresie, w jakim określa on jako przychód wynagrodzenie i inne świadczenia ze stosunku pracy wypłacone pracownikowi. W konsekwencji, nie są przychodami w rozumieniu zarówno tego przepisu, jak i art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przysługujące pracownikowi wierzytelności, nawet wymagalne. Nie jest dopuszczalne uwzględnianie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników jakichkolwiek należności, które nie stały się przychodem ze stosunku pracy w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przychód powstaje dopiero w momencie jego rzeczywistego otrzymania.

Następstwem regulacji zawartej w art. 18 ust. 1 ustawy o systemie jest przepis § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 78, poz. 468), zgodnie z którym dla każdego ubezpieczonego, dla którego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, płatnik składek w imiennym raporcie miesięcznym i imiennym raporcie miesięcznym korygującym sporządzonym za tego ubezpieczonego oraz w deklaracji rozliczeniowej i deklaracji rozliczeniowej korygującej uwzględnia należne składki na ubezpieczenia społeczne od wszystkich dokonanych lub postawionych do dyspozycji ubezpieczonego wypłat – od pierwszego do ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, którego deklaracja dotyczy – stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, z uwzględnieniem ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten rozstrzyga, iż w dokumentach rozliczeniowych należność pracownika z tytułu stosunku pracy może być dla celów ubezpieczeniowych uwzględniona w podstawie wymiaru składek dopiero w miesiącu, w którym została wypłacona. Jeżeli w danym miesiącu brak było przychodu z tytułu wykonywania pracy w ramach stosunku pracy w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, to brak było również podstawy wymiaru składek. Wynagrodzenie wypłacone przez pracodawcę z opóźnieniem wykazywane jest w raporcie za ten miesiąc, w którym zostało wypłacone i wówczas staje się podstawą wymiaru składek (vide uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2009 roku, I UZP 5/09).

Stosownie do powyższego stwierdzić należy, iż nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, iż znaczki lojalnościowe, a raczej kwoty uzyskane przez pracowników, w tym zainteresowanych, z ich tytułu, podlegają oskładkowaniu, to pozwany organ rentowy, wbrew spoczywającemu na nim ciężarowi dowodowemu, nie wykazał tego, że J. T., J. O., M. O., H. N. i K. O. rzeczywiście uzyskali przysporzenie z tytułu przyznanych im znaczków – iż rzeczywiście wypłacono mu świadczenie z tytułu znaczków lojalnościowych. Zważyć bowiem należy, iż jak wynika z dokumentów zgromadzonych w sprawie i oświadczeń zainteresowanych oraz zeznań złożonych za odwołującą spółkę przez A. N., zainteresowani wprawdzie potwierdzili odebranie znaczka lojalnościowego na właściwej liście, jednakże z dokumentu tego, ani z jakiegokolwiek innego dowodu nie wynika, ażeby otrzymali oni z tego tytułu kwoty wskazane w zaskarżonych decyzjach.

Organ rentowy nie przedstawił przy tym dowodów nie tylko na okoliczność, czy M. O., H. N., K. O., J. T. i J. O. otrzymali świadczenia z tytułu znaczków lojalnościowych, ale i nie wykazał wysokości świadczeń oraz tego, że ich wypłata nastąpiła właśnie w miesiącach wskazanych w decyzjach. Jak wynika z materiału dowodowego wysokość świadczenia była ustalana przez belgijską instytucję przy uwzględnieniu sytuacji materialno – bytowej danego pracownika, zatem indywidualnie w odniesieniu do każdego z pracowników sektora budowlanego spełniającego warunki do wypłaty świadczenia (z tytułu okresu zatrudnienia w branży budowlanej w Belgii). Odwołująca nie ma wiedzy o wysokości tych świadczeń, jakkolwiek ich wartość znajdowała się na wydawanych pracownikom kartach (znaczkach), to jednak odwołująca się spółka nie sporządzała spisu wysokości przyznanych bonów. Świadczenia te były wszak wypłacane bezpośrednio na rachunki bankowe uprawnionych pracowników z pominięciem pracodawcy. Poza sporem w niniejszej sprawie winno być to, że organ rentowy w odniesieniu do zainteresowanych nie ustalił rzeczywistej wysokości korzyści finansowej uzyskanej przez niego z tytułu znaczków lojalnościowych ani daty jej uzyskania. Tym samym w nieuprawniony i całkowicie dowolny sposób Zakład ustalił powyższe wyłącznie na podstawie regulaminu działania belgijskiej instytucji (...), przyznającej i wypłacającej pracownikom świadczenia, z którego wynika termin przyznania świadczenia do końca października danego roku. Organ rentowy nie ustalił tego, czy rzeczywiście należności z tytułu znaczków lojalnościowych zostały wypłacone zainteresowanemu, nadto w jakiej wysokości i w jakiej dacie. Tymczasem ze sprawy wynika, iż świadczenia były wypłacane w różnych terminach, zazwyczaj w okolicy (...) Bożego Narodzenia albo nawet w roku kolejnym. Z uwagi na powyższe nie sposób przyjąć za organem rentowym kategorycznej daty wypłaty świadczenia z tytułu znaczków lojalnościowych na rzecz M. O., H. N., K. O., J. T. i J. O. w spornych okresach, co w konsekwencji prowadzi do przyjęcia, iż organ rentowy nie udowodnił tego, że zainteresowani uzyskali przychód z tytułu znaczków w w/w okresach i w wysokościach wskazanych w decyzjach. Bez znaczenia jest przy tym to, że znaczki lojalnościowe były przekazywane do odwołującej z (...) lub od podmiotu pośredniczącego najczęściej w październiku lub wrześniu. Trudno bowiem

uznać, iż fakt dysponowania znaczkami (kartami) przez odwołującą spółkę jest tożsamy z uzyskaniem określonego przychodu przez poszczególnych pracowników odwołującej, w tym zainteresowanych. Rzeczywista korzyść finansowa ze znaczków lojalnościowych dla poszczególnych pracowników powstawała dopiero po spełnieniu dalszych warunków, w szczególności odebrania znaczka przez pracownika, wypełnienia go poprzez wpisanie numeru rachunku bankowego, odesłania tak wypełnionego dokumentu do (...), wreszcie dokonania wypłaty przez tę instytucję i ich wpływu na rachunek bankowy pracowników, w tym zainteresowanego. Dopiero wtedy można mówić, iż po stronie pracownika powstał określony przychód. Organ rentowy nie poczynił jednak jakichkolwiek ustaleń w tym zakresie. Nie uczyniono tego ani w toku wadliwie i niedbale przeprowadzonego postępowania kontrolnego (przykładowo wydział kontroli pozwanego nawet nie poczynił jakichkolwiek kroków w celu uzyskania tłumaczenia na język polski dokumentów dotyczących sprawy), ani w wykonaniu zarządzenia o zwróceniu przez Sąd sprawy do uzupełnienia zebranego materiału dowodowego, ani też w toku postępowania sądowego. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu na tę okoliczność.

Organ rentowy nie uwzględnił przy tym, iż należności tytułem znaczków były wypłacane przez belgijską instytucję z pominięciem odwołującej się spółki, co także wyklucza zaliczenie należności z tytułu znaczków jako przychodu pracownik z tytułu stosunku pracy lub innych pokrewnych łączących pracownika i odwołującą, podlegającego oskładkowaniu.

Należy również zauważyć, że w celu prawidłowego ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu przychodów związanych z przyznaniem pracownikom znaczków lojalnościowych należy przyjąć rzetelną metodę pozwalającą na obliczenie przychodu poszczególnego pracownika, od którego należy odprowadzić składkę. Tymczasem na gruncie niniejszej sprawy, zdaniem Sądu, przyjęta przez organ rentowy metoda wyliczająca wysokość należności z tytułu znaczków lojalnościowych podlegających składkowaniu obciążona była błędami, które w konsekwencji powodują, że nie można uznać jej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Organ rentowy ustalając wysokość składki przy uwzględnieniu wysokości składki uiszczonej przez pracodawcę na rzecz (...) w wysokości 9% kwartalnie, pominął okoliczności, iż składka ta nie odzwierciedla rzeczywiście przyznanej pracownikowi należności. Pozwany również nie wyjaśnił sposobu przeliczenia świadczenia na PLN w tym przyczyn przyjęcia kursu Euro stanowiącego odnośnik przeliczenia waluty Euro na PLN. Odnosząc się do wynagrodzenia pracownika w Euro uchybił tym samym przepisom art. 11a ust. 1 do 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j.: Dz.U. z 2012 roku, poz. 361 ze zmianami), określającego sposób przeliczenia przychodów w walutach obcych, kosztów poniesionych w walutach obcych i kwot uprawniających do odliczenia od dochodu, podstawy obliczenia podatku lub obniżenia podatku, wydatki oraz podatek na złote polskie.

Pozwany nie wykazał także prawidłowości zastosowania przyjętej do obliczeń, stawki przeliczeniowej Euro na PLN dla ustalenia wysokości świadczenia należnego pracownikom z tytułu znaczków lojalnościowych i nie mógł tego, w oparciu o wadliwie przeprowadzone czynności kontrolne, uczynić, skoro nie ustalił precyzyjnie daty uzyskania przez zainteresowanych przychodu. To wszystko oznacza, iż wyliczenia pozwanego mają charakter czysto teoretyczny.

W ocenie Sądu wyliczenia organu rentowego opierają się zatem na błędnych danych wyjściowych i nie mogą odzwierciedlać rzeczywistego przychodu zainteresowanych z tytułu znaczków lojalnościowych. Powyższe powoduje niemożność zaakceptowania wysokości podstawy wymiaru składek w spornych okresach określonej przez pozwanego.

Z powyższych względów ustalenia organu rentowego stają się tylko wyliczeniami hipotetycznymi, a wysokość należności pozyskanej z tych wyliczeń to tylko domniemanie organu rentowego. Za pomocą metody przyjętej przez pozwanego nie można w skonkretyzowany sposób wskazać wysokości należności z tytułu znaczków, przypadającej pracownikowi. Jednocześnie, zdaniem Sądu, nie było możliwym dokonanie zmiany tych wartości na etapie postępowania sądowego – zmiany te wymagają bowiem bardzo dużego nakładu pracy, zebrania danych których nie ma w aktach pozwanego, dokonania szczegółowych wyliczeń. W ocenie Sądu tak daleko idące zmiany eliminowałyby jeden etap postępowania (przed organem rentowym) oraz pozbawiały Spółkę prawa wniesienia odwołania od zmienionej w tym zakresie decyzji do Sądu I instancji (możliwe byłoby jedynie odwołanie od wyroku tut. Sądu do Sądu II

instancji). Zaznaczyć natomiast należy, iż przedmiotem postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest ocena zgodności z prawem decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek lub z urzędu. Postępowanie to jest postępowaniem kontrolnym, a badanie legalności decyzji jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 kwietnia 2013 roku, III AUa 212/13). Zresztą, jak już wyżej zaznaczono, organ rentowy mimo dwukrotnego zobowiązania w toku postępowania sądowego (zarządzenie o zwrocie materiału sprawy do uzupełnienia i zobowiązanie przed terminem rozprawy) nie złożył jakichkolwiek wniosków dowodowych na poparcie twierdzeń wynikających z zaskarżonej decyzji. Wprawdzie w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2012 roku, II UK 45/12 Sąd Najwyższy dopuścił dokonywanie ustaleń w zakresie określenia wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w drodze uśrednionych obliczeń, jednakże po pierwsze pogląd ten został wyrażony w sprawie, w której występowały inne okoliczności faktyczne. Po wtóre zaakceptowanie tego stanowiska oznaczałoby przekreślenie zasady obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od kwot lub wartości materialnych rzeczywiście postawionych danemu ubezpieczonemu do dyspozycji, na co też wielokrotnie zwracał uwagę Sąd Najwyższy (vide przykładowo uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2009 roku, I UZP 5/09), a więc kwot, których wysokość została ustalona w precyzyjny i prawidłowy sposób, co w niniejszej sprawie nie ma miejsca. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż nie zasługują na akceptację wywody zawarte w przywołanym uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego dotyczące obowiązku prowadzenia dokumentacji umożliwiającej zadeklarowanie i uiszczenie składek we właściwej wysokości także w przypadku wartości materialnych, czy też kwot pieniężnych, które w ocenie płatnika składek nie stanowią podstawy wymiaru składek. Faktem jest, iż płatnik składek ma obowiązek obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy, według zasad wynikających z przepisów ustawy (art. 46 ust. 1 ustawy) i tym samym ma obowiązek rzetelnego prowadzenia dokumentacji umożliwiającej analizę prawidłowości dokonanych rozliczeń, jednakże trudno wymagać od płatnika składek by prowadził także szczegółową dokumentację co do świadczeń, które ocenił jako nie podlegające wliczeniu do podstawy wymiaru składek. Faktem również jest, iż organ rentowy ma prawo i obowiązek dokonywania kontroli prawidłowości wykonywania przez płatników składek obowiązków z zakresu ubezpieczeń społecznych, w tym tych związanych z deklarowaniem podstaw wymiaru składek, jednakże w żadnym razie, w przypadku zakwestionowania postępowania płatnika składek, nie ma uprawnień do niezgodnego z rzeczywistością, hipotetycznego, uśrednionego ustalania wysokości kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne. Ustalenia organu rentowego winny być w takiej sytuacji dokonywane w sposób jasny, jednoznaczny i kategoriyczny, a nie hipotetyczny i do tego przy zastosowaniu niewłaściwej metody. Nie można zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, za brak wyliczeń rzeczywistej wartości przysporzenia majątkowego poszczególnych ubezpieczonych w sprawie obarczać odwołującej Spółki, skoro nie można od niej wymagać, by prowadziła szczegółową dokumentację na potrzeby organu rentowego w odniesieniu do świadczeń, które, w jej ocenie, nie podlegają wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Odmierna ocena omawianej sytuacji prowadziłaby do absurdu, że płatnicy składek winni zawsze, tak na wszelki wypadek, prowadzić w ten sposób dokumentację księgową, by każda kwota wydatkowana na rzecz pracownika była zaewidencjonowana i rozliczona tak, jakby podlegała obowiązkowi wliczenia jej do podstawy wymiaru składek. Obowiązek obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy, według zasad wynikających z przepisów ustawy obciąża w istocie płatnika, jednakże obowiązek ten nie ma charakteru absolutnego i odnosi się wyłącznie do tych przychodów, które jednoznacznie stanowią podstawę wymiaru składek. W przypadku natomiast zakwestionowania przez organ rentowy okoliczności związanej z nieuwzględnieniem określonego przysporzenia majątkowego w podstawie wymiaru składek, to organ rentowy jako kwestionujący stanowisko płatnika składek ma obowiązek przeprowadzenia takich czynności, które potwierdzą jego zapatrywania i pozwolą prawidłowo, rzetelnie i zgodnie z rzeczywistością ustalić wartość przysporzenia majątkowego poszczególnych ubezpieczonych. Brak jest natomiast w okolicznościach sprawy podstaw prawnych do przerzucania tego obowiązku na płatnika składek, czy też na Sąd prowadzący postępowanie odwoławcze, kontrolne w związku wniesieniem odwołań od wydanych przez pozwanego decyzji administracyjnych. Zresztą pozwany nie przedstawił jakiegokolwiek wiarygodnego dowodu, ani też nie przedstawił żadnej metody, która pozwoliłaby w prawidłowy sposób ustalić to, czy i jakie kwoty osiągnęli zainteresowani z tytułu znaczków lojalnościowych oraz w jakich okresach, co, przy oczywiście błędnych ustaleniach kontrolnych, uniemożliwia uwzględnienie kwot z tytułu znaczków lojalnościowych

i wskazanych w decyzjach w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanych.

Abstrahując zatem od poczynionego przez Sąd wniosku, iż znaczki lojalnościowe nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, o czym wyżej, wskazać należy, iż organ rentowy wbrew spoczywającemu na nim ciężarowi dowodowemu nie wykazał, iż zainteresowani rzeczywiście uzyskali świadczenie z tytułu znaczków, konkretnej wysokości świadczenia oraz daty jego wypłaty na rzecz uprawnionego.

Postępowanie prowadzone przez organ stanowiące podstawę wydania spornych decyzji należy zatem uznać za wadliwe. Organ nie zaoferował należytych dowodów na wykazanie okoliczności wskazanych w decyzjach, przedstawione przez niego dowody w postaci dokumentów dotknięte były także, jak już wyżej wskazano, brakami formalnymi (nieczytelne, nieuporządkowane kserokopie, brak tłumaczeń pism).

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w pkt. 1-5 wyroku, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego i art. 477¹⁴§2 kpc, stwierdzając, iż kwoty wskazane w zaskarżonych decyzjach dotyczące sum wynikających ze znaczków lojalnościowych nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne zainteresowanych.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 6 sentencji wyroku na podstawie art. 98§ 1 kpc w zw. §2 ust. 1 i 2, §3 ust. 1 oraz §11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, pozycja 490).

SSO Ewa Roszak